

VAIG CALENT (DOCTOR AMOR QUÈ EM PASSA?)

Lletra de la cançó interpretada després del dinar de la Diada, dedicada al Dr. Amor (mireu-vos el número anterior d'El Pati)

Diumenge al matí
m'enfaixo molt sovint
m'apreto els pantalons
sé que la tinc aquí
és més fort que jo
quasi una obsessió
tinc el cervell sota els pantalons

Dimarts cap al tard
arribo a l'assaig
em miro la bragueta
ja torno a anar trempat.
Vull sortir un moment
per a que em toqui el vent
abans no em posi a pescar entre tanta gent

Les mares se m'espanten quan vaig pel carrer
les noies de la tècnica i les croses també.
Potser sí n'estic fent un gra massa,
Doctor Amor no sé el que em passa.

Tornada:
Però vaig calent de calent
sempre tant calent
tothom ho comenta m'emplasto a la gent.
Calent de calent
sempre tant calent,
només hi ha una cosa que em faci estar content

Divendres al vespre
comença la festa
arribo a la sala
ja torno a voler gresca
persegueixo el baix
el tinc mig escaldat
sempre amb les croses tan ben matxembrat

Diumenge al matí
ho torno a repetir
m'apreto els pantalons
sé que la tinc aquí
és més fort que jo
quasi una obsessió
tinc el cervell sota els pantalons

Les mares se m'espanten quan vaig pel carrer
les noies de la tècnica i les croses també.
Potser sí n'estic fent un gra massa
Doctor Amor no sé el que em passa

Però vaig calent de calent
sempre tant calent
tothom ho comenta m'emplasto a la gent.
Calent de calent
sempre tant calent,
només hi ha una cosa que em faci estar content

Calent de calent
sempre tant calent
dues ho comenten i ho sap tota la gent.
Calent de calent
sempre tant calent,
només hi ha una cosa que em faci ...

(Tornada)

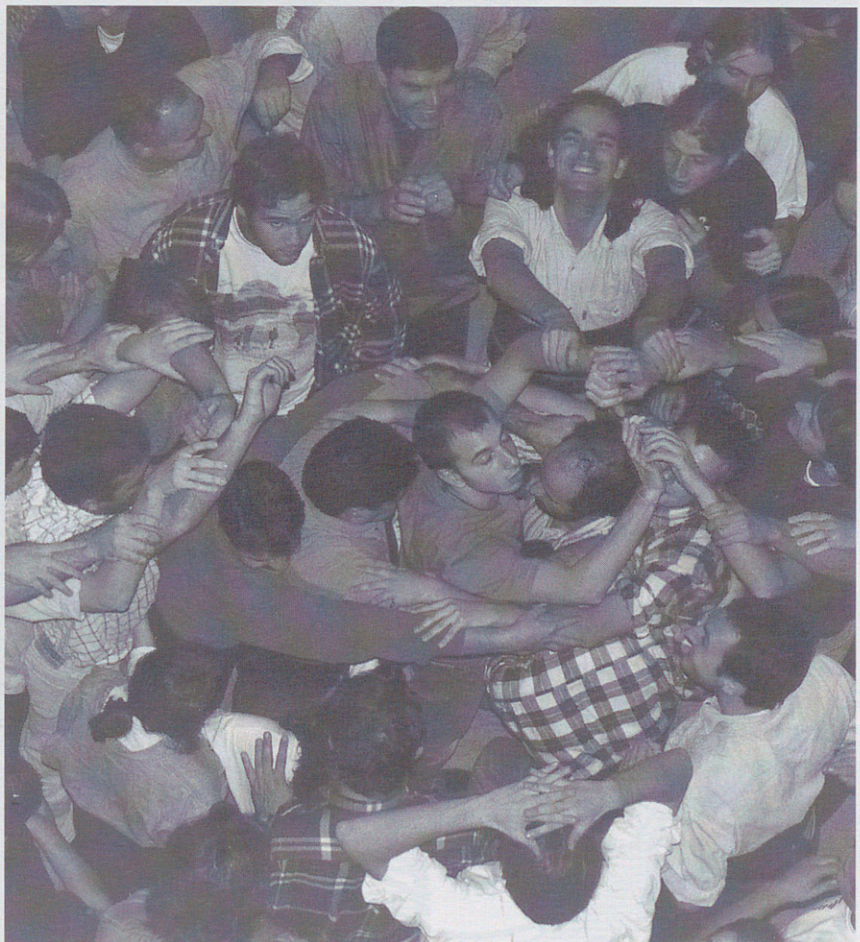
Lletra: Pol Cors, Quim Pellicer i Rafa Fors
Música: Els Pets

I LES POSTRES, QUÈ?

Va ser un magnífic entrant, el tres per sota. Res millor per a recobrar les ganes de continuar treballant pel que encara havia de venir que satisfer, amb un petar de dits, un caprici que fin llavors havíem curiosament reprimint. Mentre esperàvem sensacions noves, però, el tres per sota ha donat un toc d'exotisme als gustos tradicionals, que de vegades corren el perillós risc de caure en la monotonia. I és que, últimament, el quatre i la torre han començat a tenir gust de macarrons i pollastre rostit. M'explico, els macarrons i el pollastre sembla, a hores d'ara, que els pugui fer tothom, però no tots els macarrons estan al "dente", i ni cal que us digui que no tots els pits són igual de tendres. I és que, estareu d'acord amb mi, com el rostit de l'àvia, cap; quan l'àvia no té llorer, hi posa farigola, i si la farigola se li ha acabat, amb el gustet del sofregit ja li queda prou bo, i això, i aquest és el mèrit, ja no ho sap fer tothom...

Tan agradables han estat les sensacions que han

Pinya de torre a l'assaig. Nogueres a les pinyes no es mira amunt!!

